

Книга Даниїла — номер сімнадцять

Пророчі паралелі: золотий образ Навуходоносора і недільний закон

Jeff Pippenger

2023-12-12

Сестра Вайт часто ототожнює золотий образ на рівнині Дури з недільним законом.

Ідолопоклонницьку суботу встановлено, як було встановлено золотий образ на рівнині Дура. І як Навуходоносор, вавилонський цар, видав указ, що всі, хто не впаде ниць і не поклониться цьому образу, мають бути вбиті, так само буде проголошено, що всі, хто не шануватиме установлення неділі, будуть покарані ув'язненням і смертю. Так Господню суботу топчуть під ногами. Але Господь проголосив: «Горе тим, хто ухваляють несправедливі постанови і записують утиск, який самі приписали» [Ісаїя 10:1]. [Софонія 1:14-18; 2:1-3, цитовано.] Manuscript Releases, том 14, 91.

У цьому конкретному уривку сестра Вайт посилається на книгу Софонії, і таким чином вона доповнює пророчий зв'язок другого та третього розділів книги Даниїла. Софонія вказує, що Божий народ має зібратися разом перед постановою. Він також вказує на трубний віст, який є символом застережливої вістки, спрямованої проти міст (держав) і веж (церков). Він вказує на зібрання, що є елементом «семи часів», яке відбувається, коли підноситься молитва з двадцять шостого розділу Левіта. Він називає «небажаний народ», водночас підкреслюючи настання виконавчого Божого суду, який починається при недільному законі й посилюється аж до Другого Пришестя Христа.

Те, що передує указу про недільний закон, — це формування образу звіра. Формування образу звіра є видимим випробуванням, яке постає перед тими з Божого народу, хто раніше пройшов дієтичне випробування. Перед указом, який є третім (лакмусовим) випробуванням, Божий народ, якого Софонія називає «народом, якого не бажають», покликаний зібратися разом. Перше пророцтво Єзекіїля — це звістка про зібрання, але воно здійснюється лише для тих, хто визнає свій розсіяний стан і молиться молитвою з Левіта, двадцять шостого розділу, як це робив Даниїл у дев'ятому розділі.

Великий день Господній близький, він близький і швидко надходить; чути навіть голос дня Господнього — там гірко закричить муж сильний. Той день — день гніву, день біди й тісноти, день спустошення та руїни, день темряви й мороку, день хмар і густої темряви, день сурми й тривоги проти укріплених міст і проти високих веж. І наведу на людей утиск, і вони ходитимуть, немов сліпі, бо згрішили проти Господа; і кров їхня буде пролита, як прах, а їхнє тіло — як гній. Ані їхнє срібло, ані їхнє золото не спроможуться їх урятувати в день гніву Господнього; бо вся земля буде пожерта вогнем його ревностів, бо він учинить швидко знищення всіх, хто живе на землі. Зберіться разом, так, зберіться, народе небажаний, перше ніж постанова вийде, перше ніж день мине, мов полова, перше ніж упаде на вас лютий гнів Господній, перше ніж надійде на вас день гніву Господнього. Шукайте Господа, усі покірні на землі, що чините його

правосуддя; шукайте праведності, шукайте покірності: можливо, будете захovanі в день гніву Господнього. Софонія 1:14—2:3.

«Могутній муж» у Святому Письмі — це чоловік сили, і перша згадка про «могутнього мужа» стосується Гедеона.

І прийшов Ангел Господній та сів під дубом, що в Офрі, який належав Йоашеві з роду Авіезерового; а його син Гедеон молотив пшеницю біля виноградного точила, щоб сховати її від мідіянітян. І з'явився йому Ангел Господній і сказав до нього: Господь з тобою, мужу хоробрий. А Гедеон сказав до нього: О мій Господи, якщо Господь з нами, то чому все це спіткало нас? І де всі Його чуда, про які розповідали нам наші батьки, кажучи: Хіба не Господь вивів нас з Єгипту? А тепер Господь покинув нас і віддав нас у руки мідіянітян. І Господь поглянув на нього та й сказав: Иди з цією силою твоєю, і ти спасеш Ізраїля з руки мідіянітян; хіба не Я посилаю тебе? А він сказав до Нього: О мій Господи, чим я спасу Ізраїля? Ось мій рід найбільшій у Манасії, а я найменший у домі батька мого. І Господь сказав до нього: Я буду з тобою, і ти поб'єш мідіянітян, як одного чоловіка. Суддів 6:11-16.

У Софонії «могутній муж», тобто Гедеон, має гiрко закричати. Слово «крик» є символом Опівнічного крику в останні дні, а слово «гiрко» означає праведне обурення. Гедеон, або «могутній муж» Софонії, є символом послання Іллі, що несе відповідальність показати Божому народові їхні гріхи, а також, звісно, гріхи їхніх батьків.

Кричи на весь голос, не стримуйся, піднеси голос свій, як сурма, і оголоси народові Моєму його переступ, а домові Якова — його гріхи. Ісаїя 58:1.

Усі пророки узгоджуються між собою стосовно останніх днів, тож трубне послання пророка Ісаї є також «криком» могутнього мужа з книги пророка Софонії, яким є Гедеон, і всі вони визначають посланця Іллі та його служіння в останні дні. У книзі Ісаї наступні вірші визначають їхні гріхи як самовпевненість, бо вони вважають, що насправді поклоняються й служать Господу.

Та вони щодня шукають Мене і тішаються знати Мої дороги, наче народ, що чинить праведність і не покинув постанови свого Бога; вони просять у Мене постанов справедливості, радіють наблизитися до Бога. Ісаїя 58:2.

Гiркий плач сильного мужа — це послання опівнічного крику, яке включає одкровення, що 18 липня 2020 року був вчинений зухвалий гріх проти Господа, у якому слід покаятися і який треба сповідувати. Суть послання опівнічного крику полягає у формуванні образу звіра та подальшому суді, який іслам наведе на Сполучені Штати, а потім і на світ.

Коли молитва з 26-го розділу Книги Левіт буде здійснена наприкінці періоду пустелі трьох із половиною днів з 11-го розділу Об'явлення, дороге та негідне будуть відділені. Мудрі й нерозумні або матимуть золотий єлей, або ні, і тоді вони будуть як Гедеонів «один чоловік». Згідно із Софонією, перед указом про недільний закон Гедеон, який є Іллею, який є Езекіїлем, який є могутнім мужем, представить звістку Опівнічного крику разом із гiркотою

викриття Божому народові їхнього гріха участі в передбаченні 18 липня 2020 року та їхньої невинуватої спроби виправдати своє передбачення після того, як воно цілковито провалилося.

Софонія вказує на згромадження Божого народу в останні дні, яке передує указу про недільний закон. Це згромадження також представлено першим пророцтвом Єзекіїля у тридцять сьомому розділі.

І пророкував я, як було мені наказано; і як я пророкував, зчинився шум, і ось — тремтіння, і кості зійшлися разом, кістка до своєї кістки. І я побачив — аж ось жили та плоть вирости на них, і шкіра покрила їх зверху; але подиху в них не було. Єзекііль 37:7, 8.

Єзекііль пророкував сухим кісткам, що лежали мертвими на вулиці того міста з одинадцятого розділу Одкровення, де також був розп'ятий наш Господь. Спочатку їх збирають разом.

І їхні мертві тіла лежатимуть на вулиці великого міста, яке духовно зветься Содом і Єгипет, де також був розп'ятий наш Господь. І люди з народів, племен, мов і націй бачитимуть їхні мертві тіла три з половиною дні і не дозволять поховати їхні мертві тіла в могилах. І ті, що живуть на землі, радітимуть над ними, веселитимуться і надсилатимуть одне одному дари, бо ці два пророки мучили тих, що живуть на землі. Об'явлення 11:8–10.

Їх збирають, коли три з половиною дні наближаються до завершення. Три з половиною дні означають час зволікання з двадцять п'ятого розділу Євангелія від Матвія, але це також розсіяння «семи часів» із двадцять шостого розділу книги Левіт. Ті, кого зібрали, раніше були розсіяні, і Софонія називає їх «народом небажаним». Цей небажаний народ — це ті, що були мертвими на вулицях, тоді як світ радів над їхніми мертвими тілами, але яких збирають разом, і вони стають народом — мішенню нападу драконової сили останніх днів, яка підносить блудницю Тиру як свою голову.

Пісня. Псалом Асафа. Не мовчи, Боже; не будь безмовний і не будь спокійним, Боже. Бо ось вороги Твої здіймають галас, і ті, хто ненавидить Тебе, піднесли голову. Вони замислили підступну раду проти Твого народу й радилися проти Твоїх утаєних. Вони сказали: Ходімо, винищимо їх, щоб не були народом, щоб ім'я Ізраїля більше не згадувалося. Бо вони змовилися одноставно; проти Тебе уклали союз. Псалом 83:1–5.

Їхній намір — схопити духовний Ізраїль останніх днів і вкинути його у вогненну піч Навуходносора. Коли мертві кістки вперше чують «голос» Ісаї, що проголошує вістку Опівнічного Крику, вони ще перебувають у пустелі трьох із половиною днів. Тоді вони мають обрати: прийняти чи відкинути Утішителя, якого Христос обіцяв послати, який викриває їх у їхньому гріху 18 липня 2020 року.

Утішайте, утішайте Мій народ, говорить Бог ваш. Промовляйте до серця Єрусалима й кличте до нього, що скінчилася його служба, що його провина прощена: бо він прийняв

із руки Господньої подвійне за всі свої гріхи. Голос того, хто кличе в пустелі:
Приготуйте дорогу Господові, вирівняйте в пустелі шлях для нашого Бога. Кожна
долина нехай підніметься, і кожна гора та пагорб нехай понизяться; криве стане прямим,
а нерівні місця — рівниною. І слава Господня з'явиться, і разом побачить її всяка плоть:
бо уста Господні це сказали. Ісаїя 40:1-5.

Уривок, який окреслює працю голосу, що кличе в пустелі, містить дуже докладні відомості.
Його послання ґрунтуватиметься на об'явленні характеру Христа, про що свідчить те, що
буде явлена «слава», яка й є характером Христа. Об'явлення Ісуса Христа, яке
розкривається незадовго перед закриттям благодатного часу, є розкриттям характеру
Христа, як це показано складником Його характеру, представленим як Альфа й Омега.
Також буде об'явлено, що Його характер — «істина».

Ще одна деталь полягає в тому, що коли голос починає кликати, він усе ще в пустелі
періоду трьох із половиною днів, бо він кличе в пустелі. Пророчо кажучи, коли починається
його служіння, двоє свідків усе ще мертві на вулиці, що проходить через долину Єзекіїля.
Ще один конкретний факт полягає в тому, що коли голос починає своє служіння, весь світ
матиме доступ до звістки. Ще одне спостереження полягає в тому, що звістка дається в
період останніх днів, коли Христос згладжує гріхи ста сорока чотирьох тисяч, бо їхнє
беззаконня прощено. Сумний факт, який також відкривається «рядок за рядком», полягає в
тому, що лише ті, хто відповідає вимогам Євангелія, отримають прощення, яке звершується
в тій історії.

Лише ті, хто відгукнеться на вимоги, пов'язані з молитвою з 26-го розділу Левіта, матимуть
стерті свої гріхи та гріхи своїх батьків, бо вони одержать «удвічі за всі її гріхи». Господня
«рука», що пов'язана з їхніми гріхами та гріхами їхніх батьків, є символом першого
розчарування, коли Господь прикрив Своєю рукою помилку, що спричинила перше
розчарування. В історії міллеритів Його рука не дозволила Божому народові побачити
приховану істину. Його рука в тій історії уособлювала Його божественне провидіння. В
останні дні Його рука означає відкинення відкритої істини Божим народом, і тоді Його рука
означає Його божественний суд.

Голосом першого пророцтва Єзекіїля мертві збираються до купи, але ще не стоять як
могутнє військо. Друге пророцтво тридцять сьомого розділу книги Єзекіїля довершує це,
приносячи подих, що приходить із чотирьох вітрів.

Тоді він сказав мені: Пророкуй вітрові, пророкуй, сину людський, і скажи вітрові: Так
говорить Господь Бог: Прийди з чотирьох вітрів, о подиху, і подихни на цих убитих,
щоб вони ожили. І я пророкував, як він мені звелів, і ввійшов у них подих, і вони ожили
й стали на свої ноги — військо вельми велике. Тоді він сказав мені: Сину людський, ці
кості — весь Ізраїлів дім: ось вони кажуть: Наші кості висохли, і наша надія загинула;
ми відтяті. Тому пророкуй і скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, народе Мій, Я
відкрию ваші могили і виведу вас із ваших могил та введу вас у землю Ізраїлеву. І
пізнаєте, що Я — Господь, коли відкрию ваші могили, народе Мій, і виведу вас із ваших
могил, і дам у вас Мого Духа, і ви житимете, і поселю вас на вашій землі; тоді пізнаєте,

що Я, Господь, сказав це й учинив, говорить Господь. Єзекіїля 37:9–14.

Той подих пророцтва Єзекіїля є запечатувальною звісткою, бо він походить із чотирьох вітрів.

І після цього я побачив чотирьох ангелів, які стояли на чотирьох кутах землі, стримуючи чотири вітри землі, щоб вітер не дув ані на землю, ані на море, ані на жодне дерево. І я побачив іншого ангела, що підіймався зі сходу, маючи печать Бога Живого: і він крикнув голосом гучним до чотирьох ангелів, яким було дано шкодити землі й морю, кажучи: Не шкодьте ні землі, ні морю, ані деревам, доки ми не запечатаємо слуг нашого Бога на їхніх чолах. Об'явлення 7:1–3.

Чотири вітри піднімаються зі сходу, і в пророчому сенсі іслам є і «східним вітром», і «синами сходу». «Подих» Єзекіїля, що перетворює сформовані тіла на «велике й надзвичайно численне військо», є посланням, яке запечатує сто сорок чотири тисячі. Послання про запечатування сьомого розділу Об'явлення виходить зі сходу. Це послання є посланням Опівнічного Крику, а Софонія визначає його як трубну «тривогу проти укріплених міст і проти високих веж».

Вежа — символ церкви.

"У притчі господар уособлював Бога, виноградник — єврейський народ, а огорожа — божественний закон, який був їхнім захистом. Вежа була символом храму." Бажання віків, 597.

Місто у біблійному пророцтві — це царство. Папство — це «Вавилон», «те велике місто». Франція, а згодом Сполучені Штати, є «великим містом» «Содому й Єгипту». Єрусалим є «великим містом», що сходить з неба. Послання Софонії спрямоване проти міст і веж, або проти поєднання церкви й держави, яке за визначенням є образом звіра. Це «таємне» послання другого розділу Даниїла.

Безпосередньо перед декретом про недільний закон, тобто випробуванням із золотим образом Навуходносора з третього розділу книги Даниїла, мертві тіла оживають і перетворюються на могутнє військо, щоб проголосити вістку, яка виявляє та протистоїть формуванню союзу церкви й держави, водночас вказуючи, що іслам є знаряддям провидіння, яким Бог користується, щоб звершити свій суд над тими, хто нав'язує недільне богослужіння, як Він робив у минулому. Вістка вказує, що коли образ буде повністю сформований і примусово запровадить знак звіра, суд буде звершений.

У третьому розділі книги Даниїла немає прямої згадки про образ звіра, який веде до недільного закону й у ньому досягає зрілості, але не може бути третьої вістки без першої й другої, бо другий розділ Даниїла має бути включений до об'явлення істин, представлених у третьому розділі Даниїла. «Таємниця» сну про образ у другому розділі виявляє Божий народ, який приходить до усвідомлення наслідків образу звіра Навуходносора, що мають значення життя і смерті.

Освячена логіка підказує, що коли Навуходоносор вирішив провести церемонію посвячення своєму золотому ідолу, то спершу треба було збудувати сам ідол, а музикантам — відрепетирувати музику, яку вони виконуватимуть на церемонії. Потрібні були завчасні будівельні приготування, що тривали певний час: розкопки, закладання фундаменту, риштування, робітники приходили й уходили; і ті приготування полягали у формуванні образу зі сну Навуходоносора, але гордість Навуходоносора спонукала зробити образ лише одного звіра, а не всіх царств біблійного пророцтва. Спорудження того образу — це випробування, яке Божий народ має пройти перед закриттям випробувального часу і перед тим, як вони будуть запечатані, перш ніж заграє музика.

Освячена логіка також вказує на те, що Шадрах, Мешах і Авед-Него не були єдиними єврейськими рабами, які були свідками попередніх приготувань до посвячення золотого ідола. Вони просто були єдиними євреями, які зрозуміли значення тих приготувань як попередження, що стосується питання життя і смерті, і зробили власну особисту підготовку до майбутньої кризи.

В уривку сестри Вайт на початку цієї статті вона не лише пов'язує указ Софонії із золотим образом Навуходоносора та недільним законом, але й вказує на несправедливий указ Ісаї.

Горе тим, що ухвалюють беззаконні постанови і записують утиск, який самі запровадили, щоб відсунути нужденних від правосуддя та відібрати право у вбогих мого народу, щоб вдови стали їхньою здобиччю, а сиріт вони грабували! І що ви зробите в день навідання та під час спустошення, що прийде здалека? До кого ви побіжите по допомогу і де ви залишите свою славу? Ісаїя 10:1-3.

«Ісаїна «несправедлива постанова» — це недільний закон, і він є «днем відвідання» та «спустошенням» для Сполучених Штатів, бо за «національним відступництвом» настає «національна руїна». За словами Ісаї, при недільному законі, який також є золотим образом Навуходоносора, «спустошення» «прийде здалека.»»

Пам'ятайте це і поведіться як мужі; згадайте це знову, ви, беззаконники. Пам'ятайте давні події: бо Я — Бог, і немає іншого; Я — Бог, і немає подібного до Мене, Який звіщаю кінець від початку і від давніх часів — те, що ще не сталося, кажучи: Мій задум встоїть, і Я виконаю все, що бажаю; кличу хижого птаха зі сходу, мужа, що виконує Мій задум, з далекої країни. Так, Я сказав — і це здійснию; Я постановив — і це вчиню. Послухайте Мене, ви жорстокосерді, далекі від праведності: Я наближу Свою праведність: вона не буде далеко, і Моє спасіння не забариться; і покладу спасіння в Сіоні, Ізраїлеві — Мою славу. Ісаїя 46:8-13.

Ісаїя розміщує цей уривок наприкінці часу зволікання, бо тоді його «спасіння більше не буде зволікати». Це відбувається наприкінці трьох із половиною днів одинадцятого розділу Об'явлення. Кінець часу зволікання позначається приходом звістки Опівнічного крику, коли велике військо Єзекіїля стає на ноги. Коли вони встають, їх підносять як знамено в одинадцятому розділі Об'явлення.

А після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги; і великий страх напав на тих, хто бачив їх. І вони почули з неба великий голос, що сказав їм: Підійміться сюди. І вони вознеслися на небо в хмарі; а їхні вороги дивилися на них. І тієї ж години стався великий землетрус, і десята частина міста впала, і під час землетрусу було вбито сім тисяч людей; а решта злякалися й віддали славу Богові неба. Друга біда минула; і ось третя біда скоро приходить. Об'явлення 11:11–14.

Двоє свідків одинадцятого розділу Об'явлення возносяться на небо як знамено, в ту ж годину, що й землетрус, який є недільним законом. Тоді, або, як каже Іван, "у ту годину", згідно з сорок шостим розділом Ісаї, Бог кличе "чоловіка", що виконує Його задум, який також є "хижим птахом зі сходу". "Хижий птах", тобто "чоловік", якого Бог використовує для здійснення Свого задуму, приходить із "далекої країни". У десятому розділі Ісаї, під час "несправедливого указу", який є недільним законом, "спустошення" Сполучених Штатів приходить "здалеку". "Схід" є символом ісламу, бо в пророцтві вони і "діти сходу", і "східний вітер". "Птах" у пророцтві — це релігія, що показано у Вавилоні як у клітці, повній ненависних і нечистих птахів. "Хижий птах", що приходить із далекої країни на сході, — це релігія ісламу.

І він закричав могутнім голосом, кажучи: Упав, упав великий Вавилон, і став житлом демонів, і в'язницею всякого нечистого духа, і кліткою кожного нечистого та ненависного птаха. Об'явлення 18:2.

Потрійний союз сучасного Вавилону представляє три форми правління, а також три форми релігії. Релігія Організації Об'єднаних Націй — спіритизм, релігія Сполучених Штатів — відступницький протестантизм, а релігія папи — католицизм. Усі ці релігійні течії інколи зображуються як жінки, а також як птахи. Саме релігійно-політична сила Організації Об'єднаних Націй, де Сполучені Штати є головним царем, возводить папство на земний престол. У книзі Захарії саме два птахи утверджують папу, якого апостол Павло у Другому посланні до Солунян називає «тим беззаконним».

Тоді ангел, що говорив зі мною, вийшов і сказав мені: Підійми тепер очі свої і подивись, що це виходить. І я сказав: Що це? А він сказав: Це ефа, що виходить. Далі сказав: Це їхній вигляд по всій землі. І ось піднявся таланти свинцю; і ось жінка, що сидить посеред ефи. І він сказав: Це — беззаконня. І він кинув її до середини ефи, і кинув свинцевий тягар на її уста. Тоді я підніс очі свої і поглянув, і ось вийшли дві жінки, і вітер був у їхніх крилах; бо крила в них були, як крила лелеки; і вони підняли ефу між землею та небом. Тоді я сказав ангелові, що говорив зі мною: Куди вони несуть ефу? І він сказав мені: Щоб збудувати для неї дім у землі Шінар; і його буде утверджено, і поставлять її там на її власній основі. Захарія 5:5-11.

Ефа — це кошик, що використовується для вимірювання. Дві жінки, які поміщають ефу, або кошик, всередині якого сидить папство, — це дві церкви. Дві релігії візьмуть релігію, яку в Біблії названо «тією нечестивою», і збудують їй дім у землі Шінар. Шінар — це інша назва Вавилону, а Католицька церква — Вавилон Великий в останні дні.

Дві жінки, які «утверджують» нечестиву жінку у Вавилоні, мають «вітер у своїх крилах». Ті жінки також є птахами, бо мають «крила», а їхнім виправданням для розміщення жінки є «вітер» ісламу, бо іслам об'єднує руки всіх людей. Жінка, яку підносять, була ув'язнена в ефі від часу її смертельної рани у 1798 році, бо на отворі ефи, в якій вона була, лежала свинцева покривка. Але коли починає лунати музика церемонії поклоніння Навуходносора, дві жінки відступницького протестантизму та спиритизму знімають свинцеву покривку й підносять восьму голову, що є з семи.

"Коли ми наближаємося до останньої кризи, життєво важливо, щоб серед Господніх знарядь панували гармонія й єдність. Світ наповнений бурями, війнами та розбратом. Та все ж під одним проводом - папською владою - люди об'єднуються, щоб протистояти Богові в особі Його свідків. Цю єдність цементує великий відступник. Прагнучи об'єднати своїх агентів для війни проти істини, він працюватиме над тим, щоб роз'єднати та розсіювати її захисників. Ревнощі, злі підозри, лихослів'я - усе це підбурюється ним, щоб породити незгоду й розбрат." Свідчення, том 7, 182.

Потрійний союз ставить папство на чолі, бо має намір знищити небажаний народ.

Бо ось вороги Твої здійснюють галас, і ті, що ненавидять Тебе, підняли голову. Вони ведуть лукаву раду проти Твого народу й змовляються проти Твоїх утасних. Вони кажуть: Ходімо, вигубімо їх, щоб вони не були більше народом, щоб ім'я Ізраїля вже не згадувалося. Псалом 83:2-4.

Птах — це релігія, а «ненажерливий птах зі сходу», якого Бог кличе в «годину» недільного закону, коли проголошується вістка Опівнічного Крику, — це іслам. Тому саме в ту годину, коли воскреслі мертві возносяться на небо як знамено, «третє горе» ісламу настає швидко. Тому Ісаїя у першому вірші десятого розділу говорить: «Горе тим, хто ухвалює несправедні постанови». «Гори» книги Об'явлення — це іслам, а іслам є судом Провидіння, або знаряддям, або жезлом (Ісаїя 10:5), яким Бог карає Сполучені Штати за нав'язування недільного поклоніння.

Сорок шостий розділ Ісаї ототожнює "хижого птаха зі сходу" з "чоловіком, що виконує мою раду". Той "чоловік" — це іслам, і його названо "з далекої країни", бо Бог "задумав" судити Сполучені Штати, а згодом і світ, за примусове дотримання неділі, як Він чинив у давні часи з язичницьким Римом і першими чотирма сурмами, а потім — з папським Римом у п'ятій і шостій сурмах "Горе". Його мета в сорок шостому розділі Ісаї — покликати "хижого птаха зі сходу", і Він повідомляє Свій народ, який прагне зрозуміти Його раду та намір: "Пам'ятайте давні речі з давнини: бо Я Бог, і немає іншого; Я Бог, і немає подібного до Мене, що звіщаю кінець від початку і від давніх часів те, що ще не зроблено, кажучи: Моя рада стоятиме, і Я здійснию все Своє бажання."

У третьому вірші десятого розділу книги пророка Ісаї пророк Ісаїя записує три важливі запитання:

І що ви чинитимете у день навідання і в спустошенні, що прийде здалека? До кого ви побіжите по допомогу? І де залишите свою славу? Ісаї 10:3.

Останнє запитання встановлює, що славний край втрачає свою славу через несправедний указ. Слава Сполучених Штатів — це Конституція, яка повністю скасовується із запровадженням недільного закону.

І Конституція гарантує народу право самоврядування, передбачаючи, що представники, обрані всенародним голосуванням, ухвалюватимуть і забезпечуватимуть виконання законів. Також було гарантовано свободу віросповідання: кожному дозволено поклонятися Богові згідно з веліннями своєї совісті. Республіканізм і протестантизм стали фундаментальними принципами нації. Ці принципи є таємницею її могутності та процвітання. Велика боротьба, 441.

Саме Конституція виявляє ту славу, яка залишається в пилу за недільного закону.

"Коли народ, для якого Бог діяв таким дивовижним чином і над яким Він протестер щит Своєї всемогутності, відкидає протестантські принципи і через свій законодавчий орган надає схвалення та підтримку римокатолицизму в обмеженні релігійної свободи, тоді Бог Своєю власною силою діятиме для Свого народу, який залишається вірним. Тиранія Риму буде чинитися, але Христос — наше прибіжище." Свідчення для служителів, 206.

При Ісаїному «беззаконному указі», яким є недільний закон, слава Сполучених Штатів зникає, і вона негайно відповідає на друге запитання Ісаї, пророчо втікаючи по допомогу до Організації Об'єднаних Націй — десятицарської конфедерації сімнадцятого розділу Об'явлення — щоб протистояти нападу ісламу третього «Горя». Перше з трьох запитань окреслює обставини спустошення недільним законом, що спонукає Сполучені Штати розпочати свою наступну працю — примушувати весь світ прийняти поєднання церкви й держави, представлене об'єднанням Організації Об'єднаних Націй і Католицької Церкви, де папа контролює цей нечестивий союз. Це спустошення названо «днем відвідин». Усі ці пророчі реалії узгоджуються з церемонією посвячення золотого образу, яку провів Навуходносор.

Ми продовжимо третій розділ книги Даниїла у наступній статті.

В історії Навуходносора та Валтасара Бог звертається до людей сьогодення. Засудження, що впаде на мешканців землі у цей день, буде через те, що вони відкинули світло. Наше засудження на суді буде не наслідком того, що ми жили в омані, а наслідком того, що ми занедбали послані Небом нагоди для пізнання істини. Засоби для пізнання істини доступні всім; але, подібно до поблажливого, егоїстичного царя, ми більше уваги приділяємо речам, що чарують вухо, тішать око і задовольняють піднебіння, ніж тим, що збагачують розум, — божественним скарбам істини. Саме через істину ми можемо дати відповідь на велике запитання: «Що мені робити, щоб спастися?» Bible Echo, 17 вересня 1894 року.